

Sygn. akt IV U 1447/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogusław Łój

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Dejewska vel Dej

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2019 r. w Zielonej Górze

odwołania M. G. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 11.10.2018 r. znak (...)

o wypłatę niezrealizowanego świadczenia

oddala odwołanie

SSO Bogusław Łój

Sygn. akt IVU 1447/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11.10.2018r. pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił wnioskodawczyni M. G. (2) prawa do wypłaty niezrealizowanego świadczenia w postaci renty socjalnej po zmarłym w dniu 12.09.2018r. A. G. podnosząc iż brak jest podstaw prawnych do uwzględnienia wniosku.

W odwołaniu od tej decyzji wnioskodawczyni domagała się jej zmiany i uwzględnienia wniosku zarzucając iż zmarły A. G. był jej synem i prowadzili wspólnie gospodarstwo domowe.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy podtrzymał stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni M. G. (2) urodzona (...) w dniu 08.10.2018r. wystąpiła do pozwanego organu rentowego z wnioskiem o wypłatę niezrealizowanego świadczenia po zmarłym w dniu (...) synu A. G..

A. G. pobierał rentę socjalną.

Wnioskodawczyni wraz z synem zamieszkiwali wspólnie, prowadzili również wspólnie gospodarstwo domowe.

(okoliczności niesporne ustalone na podstawie akt

organu rentowego)

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie wnioskodawczynie okazało się niezasadne, bowiem brak jest podstaw prawnych do uwzględnienia żądania wnioskodawczynie przyznania prawa do niezrealizowanego świadczenia po zmarłym w dniu (...) synu A. G. który uprawniony był do renty socjalnej.

Ustawa z dnia 27.06.2003r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2018r. poz. 1340) nie zawiera żadnych przepisów regulujących nabycie prawa do niezrealizowanego świadczenia po zmarłym świadczeniobiorcy

Zawarty w art. 15 ust. 1 ustawy o rencie socjalnej zawiera zapis, że w sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się odpowiednio: art. 12-14, art. 61, art. 78-81, art. 93 ust. 2, art. 98, art. 100 ust. 1 i 2, art. 101, art. 102 ust. 1, art. 104 ust. 4, art. 107, art. 114, art. 116 ust. 1b i 2, art. 118 ust. 1-5, art. 119 ust. 1, art. 121, art. 122 ust. 1, art. 126, art. 128, art. 129 ust. 1, art. 130 ust. 1, art. 133-135, art. 136a i art. 138-144 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisy wydane na podstawie art. 128a tej ustawy.

Również te wskazane wyżej przepisy ustawy o emeryturach i rentach nie dają podstaw do uwzględnienia wniosku i przyznanie wnioskodawczynie prawa do niezrealizowanego świadczenia po zmarłym A. G..

Oczywiście Sąd Okręgowy podziela pogląd skarżącej, że w sprawie nie mógł mieć zastosowania art. 136 ustawy o emeryturach i rentach z FUS bowiem przepis ten nie dotyczy osób pobierających już świadczenie, jednak przepis art. 136a ustawy wskazany przez skarżącą również nie stanowi podstawy do uwzględnienia odwołania.

Przepis ten bowiem wskazuje tylko i wyłącznie na sposób wyliczenia świadczenia za niepełny miesiąc i moment ustania prawa do świadczenia.

Nie dochodzi również w ocenie Sądu Okręgowego do sprzeczności systemowej, na które zwraca uwagę skarżąca bowiem ustanie daty wygaśnięcia prawa do świadczenia emerytalno-rentowego nie przesądza o utracie prawa do świadczenia za okres do jego wygaśnięcia.

Nie można go jednak dochodzić w trybie wskazanych wyżej ustaw o emeryturach i rentach z FUS i ustawie o rencie socjalnej.

Biorąc pod uwagę powyższe należało orzec na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc, jak w wyroku.